

Arrest

nr. 337 030 van 2 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL HADDADI
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 4 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. EL HADDADI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 15 september 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 20 september 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 oktober 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 3 maart 2025.

1.3. Op 23 mei 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op ** mei 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Rafah in Gaza. U bent van Palestijnse origine. Uw ouders en uw broers en zussen (N., W., D., M., A., N. en M.) zijn momenteel nog steeds in Gaza. U bent geregistreerd bij UNRWA als 'registered refugee' (RR).

Op 19 september 2022 verliet u Gaza omwille van de slechte economische omstandigheden en uit vrees voor repercussies door Hamas. U had immers deelgenomen aan betogingen waarin het beleid van de autoriteiten aan de kaak werd gesteld. Via Egypte reisde u door naar Turkije waar u een drietal maanden verbleef. In december 2022 bereikte u het Griekse eiland Samos waar u op 29 december 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. In maart 2023 ontving u een positieve beslissing waarna u naar Athene vertrok. In juni keerde u even terug naar Samos om te getuigen in een rechtszaak die was aangespannen tegen een medevluchteling waarmee u de oversteek maakte van Turkije naar Griekenland. Hij werd valselijk beschuldigd een smokkelaar te zijn maar werd uiteindelijk vrijgesproken. Na uw getuigenis werd u gevisieerd door de Griekse politiediensten. Toen u na de rechtszaak terugkeerde naar Athene vielen ze regelmatig uw kamer binnen waarbij ze u telkens fysiek toetakelden. U verliet Griekenland uiteindelijk in september 2023 nadat u uw identiteits- en reisdocumenten had ontvangen. Op 20 september 2023 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Gaza vreest u de oorlog. In Griekenland vreest u de Griekse politiediensten/huurlingen.

Ter staving van uw asielerzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, uw geboorteakte, uw UNWRA-kaart, bewijs dat u bijstand heeft gekregen van UNRWA, certificaten van uw school en werk, schoolrapporten van uw broers en zussen, foto's van Gaza, medische documenten over uw psychische toestand en documenten aangaande de rechtszaak in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u psychologische problemen te ondervinden (DVZ, bijkomende vragen M-status Griekenland). U presenteerde een aantal medische documenten die onderschrijven dat u psychologisch kwetsbaar bent. Volgens de behandelende psychologen/artsen vertoont u symptomen van depressie en PTSD (doc 10). Hiervoor werd medicatie voorgeschreven die u van tijd tot neemt als u bijvoorbeeld niet kan slapen (CGVS, 5). Uit een ander document blijkt dat u herhaaldelijke therapeutische sessies bijwoonde in oktober, november en december 2023 (doc 10). U zou echter geen psychologische hulp meer hebben ontvangen sinds u bent verhuisd naar het centrum van Kapellen in de eerste helft van 2024. Omwille van administratieve problemen zou uw behandeling zijn stopgezet (CGVS, 5-6). Uw laatste medisch rapport dateert van april 2024 dat attesteert dat u een afspraak had met een psychiater in een ziekenhuis in Brussel (doc 10). U zou naar eigen zeggen de psychologische begeleiding opnieuw willen opstarten maar dat is voornamelijk niet gelukt (CGVS, 5-6).

Hoewel het niet wordt betwist dat u in het verleden kampte met psychologische problemen, legt u geen bewijsmateriaal voor waaruit blijkt dat dit op heden nog het geval is. Uw laatste medisch rapport dateert reeds van een jaar geleden. Dat uw behandeling omwille van administratieve problemen werd stopgezet, u op heden nog steeds een hulpvraag heeft maar de behandeling nog niet opnieuw kon opstarten, betreffen bovendien louter beweringen die ook op geen enkele manier worden gestaafd. Bovendien beweerde u zich bij de start van het onderhoud goed te voelen en ook tijdens het gehoor was u lucide en alert (CGVS, 2). Voorts werd u bij aanvang van het gehoor op het hart gedrukt, dat u steeds om een pauze mocht vragen moest u enige vorm van problemen ondervinden (CGVS, 3). U vroeg op geen enkel moment om een (bijkomende) pauze noch haalde u tijdens het onderhoud aan niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over elementen of aanwijzingen die hierop wijzen. U bleek daarentegen doorheen het onderhoud in staat alle vragen te begrijpen en op een omstandige wijze uw relaas uit de doeken te doen. Volledigheidshalve kan hier aan worden toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure 'internationale bescherming', formeel aanhaalde dat er geen zulke zijn (DVZ, vragenlijst bijzondere procedurele noden). Uit niets blijkt dat u, zoals u beweert, op heden nog steeds kampt met mentale problemen noch kwam doorheen het onderhoud naar voor dat u, omwille hiervan, niet in staat was dan wel moeilijkheden ondervond, deel te nemen aan uw procedure 'internationale bescherming'.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie blauwe map, aanvraag derde landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke

in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigten van internationale bescherming in Griekenland is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U beweerde het slachtoffer te zijn geworden van politiegeweld in Griekenland. Omdat u had getuigd in een rechtszaak die was aangespannen tegen een medevluchteling zou het Griekse politiebureau het op u hebben gemunt (CGVS, 12-13). Dient hier allereerst te worden opgemerkt dat u hier niet verder komt dan het uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier weet te staven.

U bleek ook niet in staat duidelijke en éénsluidende verklaringen af te leggen om dit onvermogen enig stavingsstuk dienaangaande voor te leggen, te rechtvaardigen. Aanvankelijk beweerde u geen klacht te hebben neergelegd uit angst voor repercussies van de politie (CGVS, 13). Even later verklaarde u echter het omgekeerde: u zou wel een klacht hebben ingediend maar nooit een antwoord hebben ontvangen (CGVS, 15). Dat u vooreerst niet éénsluidend kan aangeven of u wel of niet een klacht indiende én niet in staat bent deze klacht voor te leggen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Dat u nooit een antwoord op uw klacht zou gekregen hebben kan hier geen ander licht op werpen. U gevraagd naar deze klacht verwees u daarenboven aanvankelijk tot tweemaal toe naar documenten die niets te maken hebben met deze (beweerde) klacht, uiteindelijk op te merken dat u het gevraagde bewijsmateriaal nog zou opsturen (CGVS, 16). Vooralsnog heeft het CGVS niets ontvangen noch gaf u enige reden te kennen om uw nalatigheid op heden het beloofde bewijsmateriaal over te maken te vergoelijken. Dit is niet ernstig. Het geheel van voorgaande doet dan ook ten zeerste vermoeden dat uw relaas betreffende het politiegeweld en de daaropvolgende klacht geen waarheid bevatten.

Wat er ook van zij, en indien het zou vaststaan dat de aangehaalde feiten zich wel degelijk hebben voorgedaan, quod non, dan nog volstaat zulks niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Moet immers worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de Griekse autoriteiten. Uit wat u beweerde kan worden afgeleid dat u telkens door dezelfde agent(en) zou zijn belaagd; u herkende hen aan een bepaalde tattoo (CGVS, p. 13). Dat u een aantal keren door een (aantal) individuele agent(en) zou zijn belaagd, kan, hoe laakbaar ook, niet volstaan om te besluiten dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten. U toont ook niet aan hiertoe pogingen te hebben ondernomen.

U verwijst voorts naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland. Uverklaarde in Athene onderdak te hebben gevonden in een 'jeugdhuis' waarvoor u maandelijks huur betaalde (CGVS, 17). Alsook vond u illegaal werk in verschillende sectoren: in de bouw, als schilder en bij een antiquair. In Griekenland was het zogezegd onmogelijk om als vluchteling aan officieel werk te geraken (CGVS, 17). Er worden echter vraagtekens worden geplaatst bij de pogingen die u zou ondernomen hebben u duurzaam in Griekenland te vestigen.

*U verklaarde nochtans uw AFM-nummer te hebben ontvangen (CGVS, 18), wat toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het huren van een woning én het openen van een bankrekening. (Cfr. **Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17*

november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Dat u, als begunstigde van internationale bescherming geen ander onderdak zou hebben kunnen vinden dan een plaats in een 'jeugdhuis', blijkt uit niets. Dat u hiertoe überhaupt pogingen hebt ondernomen, evenmin. Dat het verder onmogelijk was om officieel werk te vinden, betreft voorts ook niet meer dan een blote bewering van uw kant. Opnieuw moet worden opgemerkt dat u uit niets blijkt dat u hiertoe enige stappen heeft gezet. beweerde nooit een bankrekening te hebben geopend terwijl u hiertoe wel in staat zou moeten zijn geweest (CGVS, 18). Het hebben van een bankrekening is belangrijk voor potentiële werkgevers om de salarissen van hun werknemers op te storten. Dat moet u ook hebben beseft. Het feit dat u naliet een bankrekening te openen, terwijl u nochtans over de nodige Griekse documenten hier beschikte, getuigt van een gebrek aan initiatief langs uw kant om de juiste omstandigheden te creëren om aan een officiële job te geraken.

Het feit dat u voorts quasi meteen na het ontvangen van uw Griekse (reis)documenten besloot om Griekenland te verlaten, versterkt het vermoeden dat het nooit uw intentie is geweest om u duurzaam in Griekenland te vestigen (CGVS, 17). U verklaarde overigens letterlijk dat het steeds uw bedoeling was geweest om naar België te komen (CGVS, 10). Er kan met andere woorden bezwaarlijk gesteld worden dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kón laten gelden in Griekenland. U koos er immers zelf bewust voor dit niet te doen.

Kortom, op grond van bovenstaande vaststellingen kan niet worden besloten dat u **door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om**, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat uw Griekse (reis)documenten bent kwijt geraakt (CGVS, 18), overigens weerom een blote bewering van uw kant, zou evenmin een obstakel mogen vormen om terug te keren naar Griekenland. Het Commissariaatgeneraal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (zie blauwe map, aanvraag derde landen). U beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn (CGVS, 18). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat **"de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt"**

(RSA/PRO ASYL, *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights*, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon **the expiry of the ADET** and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 21 maart 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Ook uw gezondheidstoestand zou u niet mogen verhinderen om terug te keren naar Griekenland. Hoewel uit de door u voorgelegde medische verslagen blijkt dat u in het verleden in behandeling bent geweest bij een psychiater en een psycholoog (doc 10 en doc 13), zou u momenteel niet meer psychologisch worden opgevolgd. U zou voor het laatst contact hebben gehad met een zorgverstrekker in mei 2024. Rond die periode verhuisde u van asielcentrum waardoor de behandeling zou zijn stilgevallen (CGVS, 6). Op het CGVS verklaarde u binnenkort opnieuw een psycholoog te zien maar daarvan maakte u vooralsnog geen bewijzen over (CGVS, 5). Het is overigens vreemd dat u er pas na een jaar in zou geslaagd zijn om opnieuw medische zorg te verkrijgen. Het is begrijpelijk dat door de verhuis naar Kapellen het niet evident was om de behandeling in Brussel verder zetten, maar als de nood aan psychologische begeleiding werkelijk zo groot was, kan men verwachten dat u eerder in het nieuwe centrum aan de alarmbellen had getrokken. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u lijdt/leed, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen – wat in casu het geval is - en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; *Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA)* van 29 april 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection* - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens, die van uw familieleden en uw/hun situatie in Gaza (doc 1-7, doc 9, doc 11-12). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie maar ze voegen in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. Uw medische attesten werden hierboven reeds besproken (doc 10 en doc 13). Document 8

bevestigt louter uw verklaringen dat u in het voordeel van uw vriend getuigde tijdens zijn rechtszaak in Griekenland. Dit staat op zich niet ter discussie, maar wijzigt niets aan voorgaande appreciatie. Hierboven werd reeds uitgeklaard dat deze zaak een terugkeer naar Griekenland niet in de weg staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland. U mag derhalve direct noch indirect worden teruggeleid naar Gaza. U mag wel worden teruggeleid naar Griekenland.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen van 20 juni 2025 de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure mogelijk is op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum RvV 315 340 - Pagina 8 een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

De verzoekende partij heeft zich in de voorliggende zaak echter op basis van artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet op 17 juli 2025 verzet tegen de behandeling van het dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het voorgaande wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU (hierna: het Handvest), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 48/9 § 4 en 57/6, § 3, lid 1, 3° en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker zet uiteen dat hij een bijzondere kwetsbaarheid vertoont en voegt in dit verband verschillende stukken bij, hij benadrukt ook dat er bijzondere procedurele noden vereist waren.

Hij verwijst naar algemene informatie over begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad.

3.2. Stukken

3.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

3. *Human Rights Watch*, « *Greece – World report 2023 - events of 2022* », beschikbaar op <https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/greece>
4. *RSA*, « *Recognised refugee returned to Greece, destitute, forgotten and undocumented* », 4.03.2022, bereikbaar op <https://rsaegean.org/en/recognised-refugee-returned-to-greece/>
5. *Nansen*, « *situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce* », beschikbaar op <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2020/01/NANSEN-Situation-desbe%CC%81ne%CC%81ficiaries-de-protection-internationale-en-Gre%CC%80cede%CC%81cembre-2019.pdf>
6. *Council of Europe*, *Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatović following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018*, 6 november 2018, <https://reliefweb.int/report/greece/report-commissioner-humanrights-councileurope-dunja-mijatovi-following-her-visit> (enkel virtuele versie)
7. *AIDA (ECRE)*, *Country Report: Greece, Update June 2024*, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf (enkel virtuele versie)
8. *Refugee Support Aegean (RSA)*, *Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socio-economic rights, 2023*, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf
9. *Organisation Suisse d'aide aux réfugiés (OSAR)*, *La Grèce en tant que "État tiers sûr"*, 11 augustus 2023, beschikbaar op: https://www.osar.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Dublinlaenderberichte/230811_Juristische_Analyse_GR_FR_.pdf ;
10. *OSAR*, *Fiche d'information Grèce, octobre 2024*, beschikbaar op https://www.osar.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Dublinlaenderberichte/2024_Factsheet_Griechenland_FR/pdf ;
11. *RSA*, *Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socioeconomic rights, maart 2024*, beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2024/04/2024-03RSA_BIP.pdf ;
12. *RSA*, *Recognized refugees : access to documents and socio-economic rights, maart 2025*, beschikbaar op <https://rsaegean.org/en/recognised-refugees-in-greece-2025/> ;
13. E-mail verzonden door de raadvrouw van verzoeker aan het CGVS op 28.02.2025 ;
14. E-mail verzonden door de raadvrouw van verzoeker aan het opvangcentrum op 29.03.2024;
15. Brief van de psychiater Dr. SIBILLE van 04.06.2025 ;
16. *Attest psychosociale opvolging van de psychosociaal hulpverlener, de heer Anas SALHI van 04.06.2025 ;*
17. *Bewijs van een afspraak bij de psychiater op 16.07.2025 ;*
18. *Psychologische rapporten van 6.11.2023, 9.01.2024 en 23.02.2024 ;*
19. *Psychiatrisch rapport van 20.02.2024 ;*
20. *Attestaten van de psychologische behandeling ;*
21. *Attesten van de psychiatrische behandeling ;*

22. Verzoek tot psychiatrische zorg door zijn psycholoog ;
23. E-mail verzonden door de raadvrouw van verzoeker aan het opvangcentrum op 03.06.2025”.

3.2.2. In zijn nota van 20 juni 2025 vermeldt de commissaris-generaal volgende informatie met vermelding van de weblinks:

- “Country Report: Greece”. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf
- “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf
- “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf
- “Communication on the status of migration management in mainland Greece” gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-statusmigration-management-mainland-greece_en.

3.2.3. Op 30 september 2025 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin dezelfde informatie met vermelding van de weblinks weergegeven wordt en ook nog het volgende stuk:

- COI FOCUS GRECE “Aide aux migrants”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 en beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants>.

3.2.4. Op 6 oktober 2025 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in met daarbij volgende stukken:

1. Medisch verslag van 17.06.2025
2. Medisch attest van 18.06.2025
3. Psychiatrisch verslag van 16.07.2025
4. Psychiatrisch verslag van 09.09.2025
5. Medisch attest van 23.09.2025
6. Attest psychosociale opvolging van de psychosociaal hulpverlener, de heer A.(...) S.(...) van 22.09.2025
7. Medische voorschriften
8. Attest van dokter J.(...) van 01.10.2025
9. NANSEN, NOTE 2025-3, “Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RvV”, 1 juli 2025, beschikbaar op <https://nansen-refugee.be/nl/2025/07/01/personen-meteen-internationaal-beschermingsstatuut-in-griekenland/>
10. COI Focus Grèce – “aide aux migrant”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants> (enkel virtuele versie)
11. AIDA “Country report: Greece”, September 2025, beschikbaar op: <https://asylumineurope.org/reports/country/greece/> (enkel virtuele versie)”.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat:

(i) uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland,

(ii) verzoeker weerlegt het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden geëerbiedigd niet:

a) verzoeker beweerde het slachtoffer te zijn geworden van politiegeweld in Griekenland omdat hij had getuigd in een rechtszaak tegen een medevluchteling:

- verzoeker komt niet verder dan het uiten van blote beweringen;
- verzoeker blijkt niet in staat duidelijke en eensluidende verklaringen af te leggen om te rechtvaardigen dat hij geen stavingsstukken kan voorleggen;
- dit doet vermoeden dat zijn relaas betreffende het politiegeweld en de daaropvolgende klacht, geen waarheid bevatten;

- dan nog, indien deze feiten zich wel zouden hebben voorgedaan, volstaan ze niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming: verzoeker heeft niet aangetoond dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen van de Griekse autoriteiten;

b) verzoeker verwijst naar moeilijke levensomstandigheden in Griekenland: hij heeft echter onderdak gevonden in een jeugdhuis waarvoor hij maandelijks huur betaalde en hij vond illegaal werk in verschillende sectoren, er worden vraagtekens geplaatst bij de pogingen die hij zou ondernomen hebben om zich duurzaam in Griekenland te vestigen:

- verzoeker verklaarde nochtans een AFM-nummer te hebben ontvangen;
- verzoeker besloot quasi meteen na het ontvangen van zijn Griekse (reis)documenten om Griekenland te verlaten en heeft letterlijk verklaard dat het steeds zijn bedoeling was om naar België te komen;
- er kan dus niet worden geconcludeerd dat verzoeker door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, noch dat er concrete indicaties zijn dat dit wel het geval zou zijn bij een terugkeer;

c) dat verzoeker beweert zijn Griekse identiteitsdocumenten kwijt te zijn geraakt, vormt evenmin een obstakel om terug te keren naar Griekenland:

- zijn verblijfsvergunning is nog geldig en het is mogelijk een duplicaat te krijgen;
- verzoeker heeft zijn AFM gezien zijn verblijfsvergunning nog geldig is tot 21 maart 2026;
- d) verzoekers gezondheidstoestand zou hem niet mogen verhinderen om terug te keren naar Griekenland: uit de neergelegde medische verslagen blijkt dat verzoeker in het verleden in behandeling is geweest bij een psychiater en een psycholoog maar momenteel wordt hij niet meer psychologisch opgevolgd; het is begrijpelijk dat door de verhuis naar Kapellen het niet evident was om de behandeling in Brussel verder te zetten, maar als de nood zo groot was, had men in het nieuwe centrum aan de alarmbel getrokken; verzoekers gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan hij lijdt/leed, zijn niet voldoende om aan te tonen dat zijn situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid vertoont;

- verzoeker is evenmin verstoken van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat;

- bijgevolg en gelet op het feit dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het CGVS van oordeel dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging;

(iii) de neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter

verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 22 maart 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 21 maart 2026 (administratief dossier, map landeninformatie, antwoord van de Griekse autoriteiten van 6 november 2026 op de 'aanvraag derde landen'; "*bijkomende vragen M-status Griekenland*" van 27 september 2023 in de map documenten DVZ; notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 17-18). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verlag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" d.d. september 2024, p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2023*", van juni 2024, p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 22 maart 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

3.3.5. Bijgevolg wordt in casu vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

3.3.6. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

3.3.7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder.

In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents*

and socio-economic rights”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; “*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; “*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder.

Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (“*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek

toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYP) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd.

Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een ‘geldige’ verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

(*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's) voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor

(RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (“*Country Report: Greece. Update 2024*”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomscursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus “*the European way of life*”, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migrantanten (Kéntro Ensomátosis Metanastón, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit

onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

(i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigen zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;

(ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresia Apascholis, DYPA);

(iii) registratietermijn: begunstigen moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigen zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens vijf jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA. In het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden stelt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). De Raad wijst er hierbij op dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in

wezen een werkbelofte, op zich volstaat om een AMKA te activeren en om vervolgens met deze actieve AMKA de toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandsstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen nadat hen internationale bescherming werd verleend. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigen van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigen van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders de facto worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze de facto uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25-27; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; *“Country Report: Greece. Update 2025”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35). Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé-dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.

De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 50).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

I. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiendienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. ‘Alkyoni II’) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asiendienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een preciaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asiendienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of

telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een ‘certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus’ of een ‘certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming’ verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

3.3.8. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

3.3.9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit

voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

3.3.10. Er wordt benadrukt dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoeker zich niet kan beperken tot een beoordeling van zijn levensomstandigheden in Griekenland als statushouder voor zijn vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen worden, rekening houdend met zijn individuele omstandigheden.

Vooreerst dient de Raad na te gaan of verzoeker geen specifieke elementen aanbrengt waaruit in zijn hoofde een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken.

In dit verband wordt er aan herinnerd dat volgens paragraaf 90 van het voormelde arrest Ibrahim e.a. sprake is van een reëel risico op een behandeling strijdig met artikel 4 van het Handvest, indien de verzoeker, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en die *“negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”*. In paragraaf 93 wijst het Hof nog verder op de *“bijzondere kwetsbaarheid”*.

De gezondheidstoestand van verzoeker kan bijgevolg bepalend zijn in het onderzoek of hij, ongeacht zijn wil en zijn persoonlijke keuzes, na terugkeer naar Griekenland, in staat zal zijn om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften alsook een beroep zal kunnen doen op noodzakelijke medische of psychologische behandeling om te vermijden dat hij een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen voor zijn mentale gezondheid zou hebben of die hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Ondanks deze rechtspraak heeft het Hof van Justitie niet verder gedefinieerd welke elementen een *“bijzondere kwetsbaarheid”* vormen. Het is in ieder geval passend om rekening te houden met alle elementen die de verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie heeft aangebracht. Op dit punt vormt de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend, een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van een verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet.

Hoe problematischer de situatie van begunstigden van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van een verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofde een 'bijzondere kwetsbaarheid' aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

Uit de stukken van het administratief dossier (map met documenten, psychiatrisch rapport, stuk 13) blijkt dat verzoeker informatie had voorgelegd over zijn medische (psychische) toestand tot mei 2024. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt besproken:

“Hoewel uit de door u voorgelegde medische verslagen blijkt dat u in het verleden in behandeling bent geweest bij een psychiater en een psycholoog (doc 10 en doc 13), zou u momenteel niet meer psychologisch worden opgevolgd. U zou voor het laatst contact hebben gehad met een zorgverstreker in mei 2024. Rond die periode verhuisde u van asielcentrum waardoor de behandeling zou zijn stilgevallen (CGVS, 6). Op het CGVS verklaarde u binnenkort opnieuw een psycholoog te zien maar daarvan maakte u vooralsnog geen bewijzen over (CGVS, 5). Het is overigens vreemd dat u er pas na een jaar in zou geslaagd zijn om opnieuw medische zorg te verkrijgen. Het is begrijpelijk dat door de verhuis naar Kapellen het niet evident was om de behandeling in Brussel verder zetten, maar als de nood aan psychologische begeleiding werkelijk zo groot was, kan men verwachten dat u eerder in het nieuwe centrum aan de alarmbellen had getrokken. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u lijdt/leed, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.”

Verzoeker voegt deze en meer recente informatie bij het verzoekschrift:

- een e-mail van verzoekers raadvrouw aan het CGVS van 28 februari 2025 waarin uitgelegd wordt dat verzoeker sinds zijn aankomst in België psychologische begeleiding en psychiatrische opvolging krijgt, door zijn overplaatsing naar een ander centrum en het vertrek van zijn psychiater uit het Sint-Pietersziekenhuis, wacht hij momenteel op de hervatting van de psychiatrische zorg, verzoeker neemt nog medicatie voorgeschreven door zijn psychiater (stuk 13);
- e-mail correspondentie tussen verzoekers raadvrouw en een medewerker van Fedasil waaruit blijkt dat verzoeker sinds 6 maart 2024 in het opvangcentrum te Kapellen verblijft, dat verzoekers raadvrouw op 29 maart 2024 uitlegt dat de psychosociale medewerker die verzoeker begeleidde toen hij in Brussel verbleef, heeft laten weten dat gezien de afstand verzoeker niet meer kan worden opgevolgd door zijn psychiater en psycholoog en dat zij verzoekt om psychiatrische en psychologische opvolging in het opvangcentrum te Kapellen op te starten (stuk 14);
- een brief van psychiater C.-A. S. van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel van 4 juni 2025 waarin hij bevestigt dat hij het opvangcentrum te Kapellen heeft gecontacteerd om de noodzaak mee te delen van de continue psychische opvolging van verzoeker end at hij verrast is dat dit nog niet gebeurd is, hij deel ook mee dat verzoeker van januari tot april 2024 werd opgevolgd door het mobiel crisisteam van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel (stuk 15);
- een brief van A.S., psychosociaal medewerker van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel van 4 juni 2025 waarin hij bevestigt dat hij verzoeker bijgestaan heeft van 15 januari tot 15 april 2024 in het kader van psychologische opvolging van korte duur (stuk 16);
- een afspraakbevestiging voor een afspraak van verzoeker met psychiater G.J. op 16 juli 2025 van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel (stuk 17);
- (reeds bij het CGVS neergelegde) psychologische verslagen van 6 november 2023 en 23 februari 2024 opgesteld door Y.S., neuropsychologe en klinisch psychologe (stuk 18);
- een (reeds bij het CGVS neergelegd) opvolgingsverslag van 20 februari 2024 van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel, waarin vermeld wordt dat verzoeker sinds 6 december 2023 psychiatrisch wordt opgevolgd en dat hij medicatie voorgeschreven kreeg (Temesta, Mirtazamine, melatonine en Atarax);
- (reeds neergelegd) bewijs dat verzoeker in oktober 2023 wekelijks, in november tweewekelijks en in december reeds één keer afspraken bijgewoond heeft bij psychologe Y.S. (stuk 20);
- (reeds neergelegd) bewijs dat verzoeker sinds 6 december 2023 psychiatrisch wordt opgevolgd, dat hij zich aangeboden heeft voor een afspraak op 24 januari 2024 en op 24 april 2024 (stuk 21);
- een attest van klinisch psychologe Y.S. waarin ze attesteert dat ze verzoeker opvolgt en waarin ze doorverwijzing naar een psychiater vraagt, gezien de nood aan medicatie (stuk 22);
- een e-mail van verzoekers raadvrouw van 3 juni 2025 gericht tot Fedasil waarin ze verwijst naar haar vorige mail en nu vaststelt dat er nog steeds geen stappen ondernomen zijn voor psychologische behandeling van verzoeker (stuk 23).

In zijn nota van 20 juni 2025 stelt de commissaris-generaal hierover:

“2.5.1 Waar verzoeker wijst op zijn psychische en medische kwetsbaarheid, antwoordt verweerder dat de bestreden beslissing op goede gronden uiteenzet dat er in hoofde van verzoeker niet kan worden aangenomen dat verzoeker over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verweerder herhaalt dat verzoeker geen bewijsmateriaal neerlegt waaruit blijkt dat hij op heden kampt met psychologische problemen. Verzoekers laatste medische rapport dateerde van een jaar geleden. Verweerder stelt vast dat verzoeker een gezonde man is van 27 jaar zonder ernstige medische problemen. Uit zijn verklaringen blijkt eveneens dat hij in België aan het werk is (NPO, p.3-4).

2.5.2 De E-mails, rapporten en attesten die als nieuwe stukken bij het verzoekschrift worden gevoegd, kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Uit de meest recente documenten blijkt dat verzoekers raadsman op 3 juni 2025 een mail heeft verzonden met de vraag naar gepaste psychologische begeleiding. Uit de geschreven brief van 4 juni 2025 van verzoekers psychiater blijkt dat psychologische zorgen voor verzoeker noodzakelijk zijn, doch wordt hierin niet toegelicht op basis van welke onderzoeken en/of vaststellingen deze conclusie wordt genomen. Het attest bevat geen enkele informatie over hoe men tot die vaststelling kwam, noch over de aard en het verloop van de psychische problemen. Daarnaast voegt verzoeker nog een confirmatie toe van een afspraak met een psychiater op 16 juli 2025.

Verzoeker toont niet aan dat hij op heden kampt met psychologische of medische problemen of andere elementen die zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Uit de neergelegde documenten blijken geen nieuwe elementen die deze appreciatie in een ander daglicht zetten.”

In de aanvullende nota van 6 oktober 2025 zet verzoeker het volgende uiteen:

“Ter herinnering, verzoeker lijdt sinds zijn aankomst in België aan ernstige psychische problemen.

Zijn gezondheidstoestand is de afgelopen maanden echter verslechterd.

Verzoeker werd in juni 2025 uit zijn opvangcentrum uitgesloten omdat hij geen financiële bijdrage had geleverd. Ondanks een positief vonnis van de arbeidsrechtbank, waarbij Fedasil werd veroordeeld om hem opnieuw op te nemen, kreeg hij geen plaats in een opvangcentrum. Deze situatie heeft zijn psychisch leed aanzienlijk verergerd en zijn suïcidale gedachten versterkt, zoals blijkt uit de psychiatrische verslagen (stuk X).

Op 17 juni 2025 deed verzoeker een zelfmoordpoging in zijn kamer door zich met een touw op te hangen en werd hij naar de psychiatrische spoeddienst gebracht (stuk X).

Hoewel hij opnieuw in het opvangnetwerk van Fedasil werd opgenomen, is zijn geestelijke gezondheid nog steeds niet verbeterd.

In een psychiatrisch verslag van 9 september 2025 bevestigt Dr. J. het volgende:

« De heer lijdt aan een acute stressstoornis met angst, nachtmerries, depressie en actieve suïcidale gedachten, met zelfmoordpogingen in juli. Hij kampt met een gebrek aan slaap en dagvermoeidheid. De eetlust blijft laag. Er is nood aan de inzet van een mobiel crisisteam om hem te ondersteunen en te begeleiden gezien het suïciderisico. Een medicamenteuze behandeling is noodzakelijk en moet worden aangepast naargelang de evolutie van de symptomen, met regelmatige herevaluatie door een psychiater. De opstart van een traumagerichte psychotherapeutische begeleiding wordt sterk aanbevolen, maar is helaas moeilijk toegankelijk (lange wachttijden).

Evaluatie van vandaag: vaststelling van hallucinatoire verschijnselen in auditieve vorm, gedeeltelijke respons op de antidepressieve behandeling, toestand die zich stabiliseert dankzij de steun van de medewerkers van het mobiele team en het vooruitzicht om hier een activiteit te kunnen beginnen, met name taallessen, om zijn integratie in België te bevorderen en de mogelijkheid om beter bij te dragen aan de samenleving. Aanpassing van de medicamenteuze behandeling:

Verhoging van de dosis antidepressivum (verdubbeling van 25 mg naar 50 mg/dag)

Invoering van een atypisch antipsychoticum om de psychotische symptomen te verminderen en de slaap en eetlust te bevorderen: Olanzapine 2,5 mg/dag

Voortzetting van ambulante ondersteuning (opvangcentrum, sociale begeleiding, mobiel psychiatrisch team, regelmatige consultatie bij een psychiater) is essentieel voor zijn gezondheidstoestand.

Volgend afspraak gepland op mijn consultatie op woensdag 1/10 » (stuk X, vrije vertaling uit het Frans). Zijn psychiater heeft vastgesteld dat verzoeker niet in staat is om te werken wegens een psychische overbelasting. Hij is dus arbeidsongeschikt van 3 september 2025 tot 5 november 2025 (stuk X).

(...)

In geval van terugkeer naar Griekenland zal verzoeker uitgesloten worden van toegang tot het sociaal bijstandssysteem.

Hij neemt ook antidepressiva (stuk X).

Verzoeker wordt constant begeleid door het mobiel crisisteam van het Sint-Pietersziekenhuis, onder meer door een psychosociaal hulpverlener genaamd A. S. (stuk X) en door de psychiater Dr. J.. Het is om die reden dat hij de aanwezigheid van zijn psychiater aan zijn zijde tijdens de zitting heeft gevraagd.

Hieruit kan echter blijken dat verzoeker kampt met psychiatrische problemen en dat hij zeer kwetsbaar is.”

Bij deze aanvullende nota worden volgende stukken gevoegd:

- een verslag van opname van verzoeker op de dienst spoedgevallen van het ziekenhuis ZAS Cadix in Antwerpen na een zelfmoordpoging (stuk 1);
- een bevestiging van het ZAS Cadix dat verzoeker er was opgenomen van 16 juni tot 17 juni 2025 (stuk 2);
- een afsprakenverslag van de dienst psychiatrie van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel van 16 juli 2025, aan verzoeker wordt medicatie voorgeschreven (stuk 3);
- een afsprakenverslag van de dienst psychiatrie van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel, ondertekend door dr. G.J., van 9 september 2025, medicatie wordt voorgeschreven en er wordt gesteld dat voortzetting van de ambulante hulp (opvangcentrum, sociale begeleiding, mobiel psychiatrisch team, regelmatige consultaties bij een psychiater) onontbeerlijk zijn (stuk 4);
- een medisch certificaat van 23 september 2025 dat verzoeker arbeidsongeschikt is van 3 september tot 5 november 2025 (stuk 5);
- een attest van psychosociaal medewerker A.S. van 22 september 2025 van het mobiele crisisteam van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel dat hij verzoeker begeleid heeft van 15 januari 2024 tot 15 april 2024 en opnieuw vanaf 18 juni 2025 tot heden (stuk 6);
- een bewijs van elektronisch voorschrift voor verzoeker d.d. 19 juni 2025 voor Mirtazapine en d.d. 3 september 2025 voor sertraline en olanzapine (stuk 7);
- een document van dr. J.G. van de dienst psychiatrie van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel, van 1 oktober 2025 waarin hij bevestigt dat hij aanwezig zal zijn bij de zitting van de Raad op 7 oktober 2025, op vraag van verzoeker en de psychosociale medewerkers van het mobiele team van het Sint-Pietersziekenhuis (stuk 8).

Ter zitting van 7 oktober 2025 legt verzoeker nog een aanvullende nota voor met daarbij volgend stuk:

- beschikking op eenzijdig verzoekschrift van de Franstalige arbeidsrechtbank van Brussel van 17 juni 2025 waarbij de gevolgen van de beslissing van Fedasil van 6 juni 2025 tot stopzetting van de opvang van verzoeker, geschorst worden en waarbij Fedasil veroordeeld wordt tot verdere opvang van verzoeker.

Ter zitting van 7 oktober 2025 wordt verzoeker bijgestaan door 2 psychosociale medewerkers en door dr. G.J., psychiater, van het mobiele team van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel.

3.3.11. De Raad stelt het volgende vast. De advocaat van verzoeker legt e-mails voor waaruit blijkt dat zij, sinds de stopzetting van verzoekers psychologische en psychiatrische opvolging in april 2024 omwille van een verhuis van verzoeker van Brussel naar een opvangcentrum in Antwerpen, aandringt op de verderzetting van de psychologische en psychiatrische opvolging van verzoeker. Er liggen geen stukken voor waaruit zou blijken dat deze opvolging er gekomen is. De bestreden beslissing dateert van 23 mei 2025. Verzoeker wordt op 16 juni 2025 opgenomen op de spoeddienst van het ZAS Cadix te Antwerpen na een zelfmoordpoging. Vanaf dan wordt hij weer opgevolgd door het mobiele team van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel. Op 17 juni 2025 beslist de Brusselse arbeidsrechtbank op eenzijdig verzoekschrift dat Fedasil verzoeker verder moet opvangen. Het mobiele team van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel is ter zitting van 7 oktober 2025 aanwezig (twee psychosociale medewerkers en psychiater G.J.). Hieruit en uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat verzoeker nog steeds nood heeft aan psychiatrische bijstand. In de bestreden beslissing, die dateert van 23 mei 2025, kon met deze recente gebeurtenissen nog geen rekening worden gehouden.

Gelet op het geheel van de voorgaande elementen meent de Raad dat verzoeker heden blijk geeft van een ernstige medische (psychiatrische) problematiek die een verdere medische (gespecialiseerde) en regelmatige opvolging behoeft en die hij gedegen staaft.

Bijgevolg moet nader worden onderzocht of er in casu sprake is van een 'bijzondere kwetsbaarheid' die het verzoeker dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest.

De Raad herinnert eraan dat verzoekers medische problematiek moet worden beoordeeld in het licht van de beschikbare objectieve landeninformatie met betrekking tot de zeer precaire situatie van statushouders in Griekenland. De problematische situatie voor statushouders in Griekenland heeft tot gevolg dat des te minder van verzoeker kan worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofd een 'bijzondere kwetsbaarheid' aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

De gezondheidstoestand van verzoeker kan bijgevolg bepalend zijn in het onderzoek of hij ongeacht zijn wil en zijn persoonlijke keuzes, na terugkeer naar Griekenland, in staat zal zijn om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften alsook een beroep zal kunnen doen op aanbevolen of noodzakelijk geachte medische, psychologische of therapeutische behandeling of ondersteuning om te vermijden dat hij een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen voor zijn mentale gezondheid zou hebben of die hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Rekening houdend met de door verzoeker aangebrachte nieuwe medische attesten, die dateren van na de bestreden beslissing, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek nodig om de mate van verzoekers kwetsbaarheid te beoordelen.

De Raad moet in deze vaststellen dat de verwerende partij niet ter terechtzitting aanwezig was en aldus geen standpunt innam met betrekking tot verzoekers aanvullende nota of andere elementen.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden besloten dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° lid van de Vreemdelingenwet zijn vervuld.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 mei 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend vijftwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET